

1) w § 1 skreśla się wyrazy:

- a) „Departamentu Techniki, Departamentu Zaopatrzenia i Zbytu Zakładów Przemysłowych”;
- b) „Departamentu Planowania Produkcji, Departamentu Inwestycji Produkcji, Departamentu Finansów i Księgowości Produkcji”;
- c) „Centralnego Zarządu Przemysłu Mięsnego, Centralnego Zarządu Przemysłu Mleczarskiego, Centralnego Zarządu Przemysłu Chłodniczego”;
- d) „Centralnego Zarządu Przetwórstwa Odpadków Zwierzęcych i Roślinnych,

Centralnego Zarządu Jajczarsko-Drobiarskiego”;

- 2) w § 3 skreśla się wyrazy: „Centrala Rybna” oraz „Biuro Projektów Inwestycyjnych Handlu Wewnętrznego”;
- 3) skreśla się §§ 18, 19 i 20 oraz zmienia się odpowiednio numerację dalszych paragrafów.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

432

UCHWAŁA Nr 259 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 5 kwietnia 1952 r.

w sprawie utworzenia wojewódzkich zarządów przemysłu gastronomicznego.

Celem zapewnienia właściwego nadzoru nad państwowymi przedsiębiorstwami gastronomicznymi rozliczającymi się z budżetem terenowym Prezydium Rządu postanawia, co następuje:

§ 1. Tworzy się wojewódzkie (Stołeczny, Łódzki) zarządy przemysłu gastronomicznego prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy, m. Łodzi).

§ 2. Do zakresu działania wymienionych w § 1 wojewódzkich zarządów przemysłu gastronomicznego należą sprawy: planowania, koordynacji oraz kontroli działalności państwowych przedsiębiorstw gastronomicznych rozliczających się z budżetem terenowym, a w szczególności:

- 1) opracowywanie zbiorczych planów finansowo-gospodarczych i inwestycyjnych tych przedsiębiorstw oraz przedkładanie ich w ustalonym trybie do zatwierdzenia wojewódzkim radom narodowym;
- 2) ustalanie zadań planowych w ramach zbiorczego planu finansowo-gospodarczego, zatwierdzonego przez wojewódzką radę narodową;
- 3) opracowywanie zbiorczej sprawozdawczości finansowej;

- 4) sprawy zatwierdzania i odwoływania w trybie przepisanych dyrektorów państwowych przedsiębiorstw gastronomicznych rozliczających się z budżetem terenowym.

§ 3. Organizację i szczegółowy zakres działania wojewódzkich zarządów przemysłu gastronomicznego określi Minister Handlu Wewnętrznego w drodze instrukcji wydanej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

§ 4. Wojewódzkie zarządy przemysłu gastronomicznego utrzymywane będą z narzutów na koszty własne podległych przedsiębiorstw gastronomicznych.

§ 5. Dyrektorzy wojewódzkich zarządów przemysłu gastronomicznego podlegają kierownikom wydziałów handlu prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 6. Wykoranie uchwały i ustalenie terminu rozpoczęcia działalności poszczególnych wojewódzkich zarządów przemysłu gastronomicznego porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

483

UCHWAŁA Nr 292 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 12 kwietnia 1952 r.

w sprawie zwiększenia dyscypliny plac oraz polepszenia jakości robót w wykonawstwie budowlano-montażowym.

Badania, przeprowadzone przez organa kontroli, wykazały, że przedsiębiorstwa wykonawstwa budowlano-montażowego w licznych przypadkach nie przestrzegają obowiązujących przepisów o wynagradzaniu pracowników, a to w szczególności przez opłacanie pracowników niezgodnie z obmiarem rzeczywiście wykonanych robót i bez uwzględnienia jakości wykonanej roboty.

W celu poprawy powyższego stanu rzeczy i zapewnienia wysokiej jakości robót, dokonywanych w wykonawstwie budowlano-montażowym, Prezydium Rządu po porozumieniu się z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Kierownicy budów ponoszą odpowiedzialność za:

- 1) zgodność obmiaru robót z faktycznym stanem wykonania robót;
- 2) stosowanie przy kwalifikowaniu robót właściwych dla nich obowiązujących norm i cen jednostkowych;
- 3) dokonywanie odbioru robót i ich opłacanie po uprzednim stwierdzeniu, w jakiej mierze wykonana robota odpowiada technicznym wymaganiom co do jej jakości.

§ 2. 1. Wynagrodzenie w pełnym wymiarze należy się pracownikowi tylko za robotę wykonaną całkowicie